

Sygn. akt IV U 510/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2019 r.

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury i ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 stycznia 2019r. i z dnia 17 kwietnia 2019r

znak : (...) -2009 i znak: (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt IV U 510/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 listopada 2019 r .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 23.01.2019r. znak (...) odmówił J. M. prawa do ponownego obliczenia świadczenia z zastosowaniem najkorzystniejszego średniego trwania życia oraz z dnia 23.01.2019r. znak (...) -2009- odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego ponieważ nie przedłożył żadnych nowych dokumentów mających wpływ na wartość kapitału początkowego. Natomiast decyzją z dnia 17.04.2019r. znak (...) ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do przeliczenia emerytury, ponieważ wartość kapitału początkowego nie uległa zmianie. Decyzją z dnia 17.04.2011 odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego, ponieważ przy przyjęciu za okres zatrudnienia od 28.04.1971r.do 28.02.1977r. wynagrodzenia minimalnego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie ulega zmianie.

J. M. złożył odwołanie od powyższych decyzji i domagał się ponownego ustalenia kapitału początkowego i przeliczenia emerytury z uwzględnieniem średniej miesięcznej kwoty wynagrodzenia za okres od 28.04.1971r. do 28.02.1977r. w kwocie 5628.00zł.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w R. domagał się ich oddalenia. Podtrzymując stanowisko zawarte w decyzji raz jeszcze wskazywał, że wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość pobieranej przez niego emerytury. Decyzje były skutkiem wniosku złożonego w dniu 21.01.2019r. w którym wnioskodawca wystąpił o przeliczenie emerytury przy uwzględnieniu przeliczonego kapitału początkowego - do wniosku nie zostały załączone żadne dowody.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie wynika z niebudzących wątpliwości dokumentów zawartych w aktach organu rentowego. W ich oparciu możliwym było ustalenie, że J. M. urodzony (...) nabył prawo do emerytury od 26.06.2009r. Następnie od 16.12.2014r. ZUS przyznał wnioskodawcy emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym. Jej wysokość obliczono zgodnie z art. 26 (był to korzystniejszy sposób, niż emerytura obliczona mieszanym sposobem. Kapitał początkowy służący do ustalenia wysokości emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustalono przy zastosowaniu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (dalej zwany (...)) z kolejnych 10 lat tj. z lat 1978-1987 i wynosił on 82,32% . Za okres zatrudnienia w T. od 28.04.1971r. do 28.02.1977r. wnioskodawca nie udowodnił faktycznych wynagrodzeń. Na tę okoliczność przedłożył świadectwo pracy, w którym podano wynagrodzenie w kwocie 5.628zł na ostatnio zajmowanym stanowisku kierowcy (wynagrodzenie dopisano ręcznie). Ze świadectwa pracy oraz z angaży dołączonych do akt wynika, że wnioskodawca wynagradzany był stawką godzinową, tzn. za liczbę przepracowanych godzin .Wnioskodawca nie przedłożył wykazu przepracowanych godzin.

Słuchani w sprawie świadkowie T. M. i S. T. zeznali, iż pracowali w spornym okresie wraz z wnioskodawcą. Zeznali, że wynagrodzenie było płacone w systemie akordowym. W każdym miesiącu było płacone w innej wysokości. Było ono uzależnione od ilości przejechanych kilometrów i przewożonego materiału. Sąd dał wiarę zgromadzonym w niniejszej sprawie dokumentom, bowiem sporządzone zostały przez powołane do tego organy w przepisanej prawem formie. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zaskarżone decyzje odmawiające J. M. prawa do przeliczenia pobieranego świadczenia emerytalnego i ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego - są decyzjami prawidłowymi. Istotnie bowiem, jak podnosił ZUS, w sprawie nie zostały przedstawione nowe dowody ani też przywołane nowe okoliczności, które uzasadniałyby dokonanie takiego przeliczenia. Zgodnie z przepisem art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 poz. 1270) w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2018r. poz. 1270 j.t.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenia społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Stosownie do treści art. 174 ust. 1,2,3,7 powoływanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53 z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 oraz okresy nieskładkowe z art. 7 pkt 1 - 4 i 6 - 12 w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, tj. nie przekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust.1, 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu sprzed 01.01.1999r.

Odesłanie do wymienionych przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent. Zgodnie z art. 15 ustawy o emeryturach i rentach

wybór okresu do ustalenia podstawy wymiaru należy do osób zainteresowanych, jednakże ustawa określa w sposób wiążący pewne ramy czasowe, w obrębie których należy dokonać wyboru. Możliwe jest zatem: wybranie kolejnych (następujących bezpośrednio po sobie, bez względu na ewentualne przerwy w ubezpieczeniu) 10 lat z dwudziestolecia bezpośrednio poprzedzającego rok złożenia wniosku emerytalnego (art. 15 ust. 1); wybranie z całego okresu podlegania ubezpieczeniu dowolnych (niekoniecznie kolejnych) 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia stosownego wniosku. Skorzystanie z możliwości wyliczenia podstawy wymiaru z 20 lat (art. 15 ust. 6) następuje wyłącznie po złożeniu wniosku.

Nie ulega wątpliwości, że organ rentowy ustala kapitał początkowy na podstawie dokumentacji przedstawionej przez płatnika składek lub samego ubezpieczonego.

Zgodnie z treścią § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenie emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 9 stycznia 1998r., sygn. II UKN 440/97 (OSNP 1998/22/667), zgodnie z którym zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych.

W przedmiotowej sprawie spornym było wynagrodzenie wnioskodawcy J. M. za okres od 28.04.1971r. do 28.02.1977r. za który to okres organ rentowy przyjął wynagrodzenie minimalne.

W ocenie Sądu szczegółowa analiza dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego, nie daje podstaw do stwierdzenia wysokości wynagrodzenia za sporny okres – w poszczególnych miesiącach i latach, a które z kolei były podstawą do przeliczenia kapitału początkowego oraz emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie po myśli art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.